

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Jesus! hvor er Du dog henne

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Jesus! hvor er Du dog henne", i Grundtvig, N. F. S.: *Sang-Værk til den danske Kirke. - 1944, 1944-1964*, s. 106. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-grundtvig11val-shoot-workid69776/facsimile.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Sang-Værk til den danske Kirke. - 1944

24 Lad kun Elementer smelte!
Herrens Ord skal ei forgaae,
Over os Det hvælver Telte
Stjernestro'de, himmelblaa,
Under dem med Hjertens-Glæde
Ordets Priis vi evig kvæde,
Ordets, som er Liv og Aand!

25 Hvad gav Støvet Livets Krone?
Spørges lydt i Engle-Chor;
Svares i den samme Tone:
Barne-Tro paa Herrens Ord,
Den har Støv fra Jordens Dale
Hævet op i Himmel-Sale,
Gjort til Alt hvad Gud har sagt!

No. 35.

1 *Jesus!* hvor er Du dog henne?
Hjertet søger Dig omsonst,
Selv hvor Dig Apostel-Penne
Tegned af med himmelsk Konst,
Som Du gik og stod hernede,
Nem at finde, god at bede,
Trofast Ven og Taler sød,
Herre over Liv og Død!

2 Alle Dage, har Du lovet,
Være vil med dine Du,
Paa dit Ord jeg Alt har vovet,
Ak, men hvor er Du da nu?
Lød det ude, lød det inde:
Leder kun, saa skal I finde!
Du, som høit i Himlen boer!
Ak, jeg fandt dog kun dit Spor!

3 Naar jeg lydt dit Navn bekiender,
Guddoms-Navnet, paa dit Bud,
Verden spodsk mig Ryggen vender,
Spørger: hvor er nu din Gud?
Har du Ham i Guddoms-Fylden?
Staaer Han i din Bog paa Hylden?
Taler der Han himmelsk sødt?
Blæser der Han Liv i Dødt?

4 Hørt jeg har af Kvinder fromme,
Fabel var det sikkert ei,
At til dem Du pleied komme
Tit paa deres Kirke-Vei,
Tit, hvor ikkun Hjertet flammer,
I det dunkle Bede-Kammer,
Selv jeg mindes dunkel sødt,
Mig som Lille Du har mødt!

5 Ja, der gaaer en deilig Sage
Om dit Møde trindt paa Jord,
Som i hine Mellem-Dage,
Før til Himmels Du opfoer,
Da, ei mindre eller større,
Du gik gjennem lukte Dørre,
Lydt Guds Fred i Kredsen bød,
Kjendtes, naar Du *Brødet brød!*

6 Akl men som en Fabel klinger
Selv for mig den Sage nu,
Sværmer-Flok paa Flue-Vinger
Kommer brat min Sjæl ihu,
Og vil jeg paa Bogstav bygge,
Jeg omfavner kun din Skygge,
Soleklar og englefrom,
Men for Hjertet taus og tom!

- 7 Engel ved min høire Sidel
Hvorfor skiænder Du saa smaat?
Hvad er det, jeg selv maa vide,
Naar jeg tro'r paa Kirkens Drot?
Hvad var det, Han selv mig sagde,
Da Han mig i Vuggen lagde?
Hvad er det, jeg selv har sagt,
Da med Ham jeg gik i Pagt?
- 8 *Pagt!* ja Pagt med Hjertens Glæde,
Nu et Lys for mig opgaaer,
Jesus! Du var selv tilslæde,
Nu jeg veed det *hvor* og *naar*,
Haand Du paa mit Hoved lagde,
Grandt jeg veed nu hvad Du sagde,
Hvor jeg døbdes med dit Ord,
Hvor Du bød mig til dit Bord!
- 9 Ja, med *Ordet*, som os døber,
Og bespiser ved dit Bord,
Naar for Alt vi Perlen køber,
Dig vi har: *Gud Faders Ord*,
Og med dig din Aand og Tale,
Plads og i din Faders Sale,
Døden da har tabt sin Brodd,
Evig Liv er Ordets Lodd!
- 10 *Lyd* er *Legem*, *Skrift* er *Skygge*,
Ei i Bøger *Aanden* boer,
Det var Børns og Kvinders Lykke,
Naar de tog Dig paa dit Ord,
Det var vores Skam og Skade:
For din Mund vi trykde Blade,
Horde ei *din Guddoms-Røst*,
Savnede derfor Liv og Trøst!

11 Nu staaer Sjælen op af Døde,
For os lyser *Christus* nu,
Daglig kan vi Herren møde,
Kommende Hans *Rost* ihu,
Og naar Klokkerne ringer sammen,
Dybt vi føle da med Gammen:
Jesus er, hvor To og Tre
Troer hvad kun Guds Engle see!

12 *Jesus!* ja, nu har jeg vundet,
Du er min og jeg er din!
Nu jeg har din *Bolig* fundet
Mellem os saa faur og fiin;
Du er med os alle Dage,
Naar vi Dig paa *Ordet* tage,
Som det *lever*, Død til Trods,
Saa det *lyder*, sagt til os!

No. 36. *)

1 Mig rinder i Hu et lystigt Ord,
Det kvæde jeg vil for Kongens Bord,
Thi spørges det skal i Kongens Gaard,
At *Christi* Kirke fik *Gylden-Aar*,
Ja, tone det skal over Skoven i Sky:
Det ældgamle Folk er som født paa ny,
Hvad kan vor Glæde ligne!
Vor Sorg er slukt, vor Bøn opfyldt,
Vort Kors er let, vor Kalk forgyldt,
Saa vilde os Gud velsigne!

2 Nu sig vi til vor Herre kjær:
Du deilige Helt! bind om dit Sværd!

*) Efter den 45de Davids-Psalme og vor Lutherske Bryllups-Vise om *Christo* og hans aandelige Brude, begyndende: Mit Hjerte opgav et lystigt Ord.